

Seveda je grozno slabo vreme. Vsaj zdaj, ko to pišem, in če ne bo ravno slabo, ko me boš čital, postalo bo gotovo kmalu.

Po našem prepričanju je vreme vedno slabo. Z vremenom je tako, kakor z vlado: niti ta, niti ono ne more ustreči. Po leti tožimo o neznosni vročini, po zimi o neznosnem mrazu. Spomladi in jeseni grajamo vreme, da ni niti mrzlo, niti toplo, ter zahtevamo, naj se vender enkrat odloči za to ali ono. Ako je lepó, pravimo: ubogi kmet, ta presneta suša mu bo vse vzela. Če dežuje, molimo za lepo vreme. Če prebijemo december brez snega, se vprašujemo nevoljno, kam so vender prešle naše ljube nekdanje zime, in govorimo tako, kakor bi nas kdo prevaril za nekaj, kar smo kupili in plačali. Kadar začne snežiti, tedaj pa kolnemo, da je sramota za poštenega kristijana. Prej ne bomo zadovoljni, da si bo vsak sam napravljal svoje vreme ter je lahko obdržal za-se.

Dokler pa to ne pojde, odklanjamo sploh vsako vreme.

Vender mislim, da je le nam meščanom vreme tako nadležno. Doma na deželi nam je narava ljuba v vseh svojih prikaznih.

Kaj si moreš misliti lepšega, kakor sneg, ki pada v gostih snežinkah tako skrivnostno tiho po polju in drevju, kot bi ju odeval v ženitvanjsko obleko. In kako krasno se je sprehajati po zmrzlih tleh, ki zadonijo pod vsako stopinjo, ko nam zveni kri v tankem, rezkem zraku, in se glasi iz daljave lajanje ovčarskega psa in otročji smeh, tako nežno in jasno, ko glas zvonca po prestih planinah. In zabava na drsališču. Na gladkem jeklu letimo kot blisk po prožnem ledu ter mu izzivamo zvonke glasove. In kako ljubka je pomlad — narava v svojem osemnajstem letu. Ko gleda malo zeleno peričje tako sveže zaupljivo v svet, kot mladina, ko namerja prve boječe korake v hrupno življenje; ko zagrinja rožno in belo cveteče drevje, kot praznično oblečene vaške deklice, bleščeče bele hišice v oblak nežne krasote, in se razlega po gozdnem zraku petje kukavice. In poletje s svojim temnim zelenjem in trudnim šumljanjem, ko šepetajo deževne kapljice prisluškujočim peresom resne skrivnosti in trepete polumrak po gozdnih potih. In jesen, o kako tožno lepa je v svojem zlatem žaru in umirajoči krasoti svojih pestrih gozdov, o svojih krvavih solnčnih zahodih, s svojimi skrivnostnimi večernimi meglami, živahnimi gručami koscev, težko obloženim sadnim drevjem, vpitjem trgačev in kmetскими razveseljevanji.

Celo dež, sneg in toča se nam zde le koristni služabniki narave, če jih opazujemo na deželi, ko vrše svoje priproste dolžnosti; niti ledena burja ni večja nesreča, kakor vsiljiv prijatelj, če ga srečamo med plotom in sečjo.

Toda v mestu, kjer se omet po zidovji peni pod solnčnimi žarki, kjer napravlja sajasti dež blato in uma-zanost, in se gromadi sneg v blatnih zametih, kjer tulijo mrzli vetrovi po temnih ulicah in cvilijo okrog voglov, razsvetljenih od plapolajočih plinovitih svetilk, tu nas narava ne razveseljuje v nobeni podobi. Mestno vreme je

kakor škrlanec, zaprt v pisalni sobi, na nepravem kraji in na poti. Mesta bi se morala pokriti s steklom, kuriti s paro in razsvetljevati z elektriko. Vreme je kakor kmetska deklica in igra v mestu žalostno vlogo. Na travniku se ž njo prav radi pošalimo, a če jo srečamo v mestnem drevoredu, se nam ne zdi tako vabljiva. Oni neprisiljeno iskren smeh in krepak glas, ki sta tako veselo odmevala po kmetškem dvorišču, se ne skladata s fino uglajenostjo mestnega življenja, in nje navade se nam zazde nadležne.

Ni dolgo tega, kar nas je osrečevalo skoro tri tedne z nepretrganim deževjem, tako da sem postal nazadnje že „nekak proketo izmučen, neznosno hropeč in skrajno neprijetno premočen mrlič“, kakor se je blagovolil izražati afektirani gospod Mantalini. (Konec prih.)

Razglas

o prihodnjem tečaju podkovske šole v Ljubljani.

Novi šolski tečaj na podkovski šoli c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani se prične dne 1. januarja 1902.

Poleg podkovstva se učenci podkovske šole uče tudi o ogledovanju živine in mesa.

Kdor želi priti v podkovsko šolo, naj vloži prošnjo za sprejem, in naj ji priloži:

1. izpisek iz krstne knjige (ali krstni list),
2. domovinski list,
3. šolsko spričevalo,
4. učno spričevalo v dokaz, da se je podkovstva izučil pri kakem kovaškem mojstru,
5. župnikovo ali županovo spričevalo o poštem vedenju.

Ubožni prosilci, ki se ne morejo šolati ob svojih stroških, niti ne morejo pričakovati podpore od svojcev, morejo dobiti po 50 gld. podpore pri kmetijski družbi. Prosilec za podporo mora svoji prošnji poleg navedenih prilog priložiti še:

6. ubožni list,
7. potrdilo, da je že dve leti bil za kovaškega pomočnika.

Prošnje za vsprejem v podkovsko šolo naj se do 15. decembra l. 1901. pošljejo vodstvu podkovske šole v Ljubljani.

Šola bo trajala do konca junija l. 1902.

Kdor dobro prestane preskušnjo, more po postavi iz 1873. l. dobiti patent podkovskega mojstra: brez preskušnje pa sedaj nihče ne more postati podkovski mojster.

Nauk v podkovski šoli je brezplačen, učenci morejo skrbeti le za živež in za stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski sobi.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zato je naj bi skrbela županstva, da dobode

vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Oton pl. Detela,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. decembra t. l., in sicer: 27. decembra skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 28. decembra pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do dne 15. decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani

dne 23. oktobra 1901.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

Novice.

— **Osebnosti.** Okrajni glavar v Litiji, gosp. Matija Grill je šel v pokoj in dobil tem povodom viteški križec Franc Jožefovega reda. — Absolvirani tajnik gosp. Ivan Pacak je imenovan stavbenim pristavom na Kranjskem. — K ekspozituri za trasiranje v Jesenicah sta premeščena nadinžener gosp. Fran Schulz z Dunaja in pristav gosp. Val. Zalevski iz Krakova. — Cesar je odredil, da se mestnemu županu v Kranju ces. svetniku Karolu Šavniku izrazi Najvišje priznanje. — Dr. Karol Chloupek, dosedaj distriktni zdravnik v Šoštanju-Velenju, preseli se s 1. novembrom kot zdravnik v Ljutomer. — Gosp. dr. A. Strašek nastani se kot okrožni zdravnik v Brežicah, kjer so dosedaj slovenskega zdravnika jako pogrešali.

— **Promocija.** Dne 30. oktobra je bil na graški univerzi promoviran doktorjem bogoslovja gosp. Josip Somrek, kaplan pri Sv. Jurju v Slov. Goricah. — Na istem vseučilišču je bil te dni promoviran doktorjem prava gosp. Karol Kavčič iz Trsta.

— **Odlikovanje.** Profesor na goriški realki gospod Ferdinand Seidl je imenovan dopisnikom centralnega zavoda za meteorologijo na Dunaju in sicer v priznanje njegovega znanstvenega delovanja.

— **Prvomestniku družbe sv. Cirila in Metoda** sta donesli prvomestnica šentpeterski ženski podružini gospa Veza dr. Šlajmerjeva ter njena blagajničarka gospa Marija Trčkova čisti dohodek zadnje velike veselice obeh združenih podružin z nekaterimi drugimi darovi, v vsem 405 gld. 68½ kr. — in pa 100 gld. kot pokroviteljino gosp. ljubljanskega odvetnika dr. Krisperja, skupno svoto 505 gld. 68½ kr. — Ob svoji veliki narodni požrtvovalnosti živeli šentpeterski podružnici in najmlajši njeni pokrovitelj gosp. dr. Krisper!

— **Nova ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda** se ustanavlja za Novo mesto in okolico.

— **Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.** Novi volilni red se razglasi tekom meseca novembra, nove volitve pa se bodo vršile meseca januarja. Najnižji cenzus je določen na 5 kron. Volilni listki se bodo dostavljali po pošti.

— **Prošt dr. Lenart Klofutar.** V soboto zvečer je umrl v Ljubljani stolni prošt gosp. dr. Lenart Klofutar.

Pokojnik je bil vsestransko spoštovan. Rojen je bil l. 1819 v Trzinu. V mašnika posvečen je kaplanoval nekaj časa v Dobu in v Šmartnem pri Kranju, potem pa postal profesor na ljubljanskem semenišču. Leta 1888. je bil imenovan stolnim proštom. Mnogo let je bil tudi član dež. šolskega sveta. V narodnostnem oziru je bil odločen nasprotnik slovenskih narodnostnih prizadevanj. Pogreb njegov je bil jako slovesen. Večji del svojega imetja je zapustil za škofove zavode.

— **Strokovni tečaji za krojače in šivilje.** Naprošeni smo, opozarjati na naznanilo krojaškega strokovnega učilišča v današnjem listu z opomnjo, da se morajo zgledati v te tečaje tudi tisti krojači in šivilje, kojim je sl. deželni odbor ustanove podelil. V tečaj za pouk o prikrojevanju ženskih oblačil sprejemajo se pa poleg šivilj tudi druge dame, ki želijo pouka le za lastno uporabo. Ker je vodja tega učilišča, gosp. M. Kunc kot strokovni učitelj v obrtno-pospeševalnem poslovanju c. kr. trg. ministrstva s poučevanjem v drugih mestih zadržan prirejati doslej običajne vsakomesečne tečaje v Ljubljani, zglase naj se torej vsi, ki želijo udeležbe, pravočasno pri vodstvu učilišča v Ljubljani, Gospodske ulice 7.

— **Zboljšanje rudniških plač v Idriji.** Dne 25. septembra je cesar potrdil plačilni in pokojninski red za vse rudniške delavce c. kr. rudnika v Idriji. Novi plačilni in pokojninski red stopi 1. januarja 1902. l. v veljavo.

— **»Gospodarska zveza«** priredi meseca novembra ponavljalni kurz za knjigovodstvo hranilnic in posojilnic ter konsumnih društev.

— **Prestop v protestantizmu.** Minolo nedeljo je v ljubljanski protestantski cerkvi 14 oseb prestopilo k protestantizmu. Vse te osebe so nemške narodnosti. V zadnjih dveh letih je na Kranjskem že nad 50 oseb izstopilo iz katoliške cerkve.

— **Vipavska železnica.** V soboto so predrli predor pri Ročih v dornberški županiji, kar so praznovali delavci in ljudstvo v nedeljo z veseljem. Predor je dolg 180 m. Dela pri železnici gredo hitro izpod rok, tako da je pričakovati, da prihodnjo spomlad bo izročena železnica prometu.

— **Talijo za rešitev življenja** v znesku 20 kron je deželna vlada priznala Jan. Jarcu iz Gornjega Boršta, ker je 28. julija rešil iz vode 12letno Marijo Jarc.

— **Visoka starost.** Vdova gospa Josipina Küller, rojena v Radečah, obhajala je te dni stoletnico svojega rojstva; ona je najstarejša žena na Dolenjskem. Gospa Jos. Küller je čvrsta in gre tako po koncu in naglo kot dekle. Njen soprog je bil vodja zemljiških knjig v Radečah.

— **Posnemanja vredna vspodbuda.** Kakor poroča „Montan Zeitung“ je svetnik Tschell v celovski trgovski in obrtni zbornici sprožil akcijo, da bi se na Koroškem in na Kranjskem zasledoval premog. Zbornica se je z motiviranim poročilom obrnila na vlado, naj za podpiranje tega dela dá 100.000 kron. Tudi pri nas bilo vredno, da se kaj stori, saj je na Kranjskem mnogo in lepega premoga. Nedostaje samo kapitala, drugo se vse dobi.

— **Občni zbor političnega društva »Edinost«** v Trstu se je vršil preteklo nedeljo v Barkovljah. Vzklikom je bil izvoljen stari odbor. Na shodu sta govorila tudi državna poslanca Spinčič, ki je dovedel ad absurdum Körberjevo zahtevanje, naj bi Slovani v Primorju zapostavili svoje težnje, in deželni poslanec dr. Rybář, ki je pojasnil razmere v tržaškem deželnem zboru oziroma občinskem svetu.

— **Društvo »Zvezda«** na Dunaju priredi v nedeljo dne 3. novembra t. l. svoj zabavni večer v dvorani „Regensburgerhof“, I. Sonnentelsgasse 2. Zabavni večeri tega društva so vsako prvo nedeljo v mesecu, h katerim pa odbor posebnih vabil ne razpošilja. Pristop imajo gg. udje in prijatelji društva. Začetek ob šestih zvečer.

— **Umrl** je v Ljutomeru davčni kontrolor gosp. Fran Ivančič.